

EESTI KÕRGEMA KOLLEGIUMI
KOMMERTSKOOLI
RAAMATUKOGU

16 LK

Tudengileht

November

Eesti Kõrgema Kommertsikooli sõltumatu ajaleht

1999

VOIT TAAS MEILE!
EBS-Concordia korvpallišou

EBSi uus Omalvalitsus

Rebastepidu

Tudengileht

Eduka suhtlemise olulisusest

INGMAR MATTUS
peatoimetaja

Globaliseerumine üldiselt on saanud selle sajandi lõpu üheks märksõnaks. Oma ninaalusest kaugemale nägevad inimesed ei määratle enda ja juhitava organisatsiooni missiooni ainult lähiümbrust arvesse võttes, vaid seavad sihiks laiemat haarde kujunemist st. suurema ja kindlama turupositsiooni saavutamise kas siis lähi- või kaugemas tulevikus. Üheks oluliseks faktoriks mainitu puhul on seejuures kahtlemata suhtlemine ehk siis kommunikatsioon. Lähimõeldult hea suhtlemine klientidega, enda olemasolu kinnistamine potentsiaalsete partnerite teadvusse, suurepärase PR, tabav ja kohane reklaamitegevus ning muu taoline on edukalt funktsioneeriva ettevõtte loomulikud tegevusvaldkonnad. Kas eestlane tuleb toime globaliseeruvast ühiskonnast?

Eestlane on eestlane! Nii imelikuna kui see ka tundub, on eelnev mõte siiski õige. Käesolevast Tudengilehest leiad sa loo prantslaste külaskäigust EBSi. Sa näed huvitavat pildimaterjali, kus eestlus ja prantsuse sõbralikkus on imehästi kokkusulanud, näed naeru ja rõõmu, ühtekuuluvustunnet.

Ühel õhtupoolikul rääkis prantsuse keele õpetaja auditooriumile külalistest, prantslastest. Nad olevald talt küsinud, et miks eestlased nendega suhelda ei taha, miks nende tervitustele ja naeratustele ei vastata, miks inimeste südamed nii külmad ja ükskõiksed on? Vaatasime üksteisele otsa ja vangutasime pead - äärmiselt piinlik lugu. Otsustasime, et läheme nende lõpuõhtule Bonnie & Clyde'i ja katsume asja parandada.

Endel Laanvee toob oma "Ärialase suhtlemise" loengust alati näiteid erinevate rahvuste käitumisest mitmesugustes suhtlusi-
tuatsioonides. Eestlaste kirjeldamise jätab professor alati viimaseks, sest siis saab palju nalja, tõsiselt! Sellised me juba oleme - tagasihoidlikud jne.

Oleks aeg saada üle sellest külmusest, sest me ise kannatame selle pärast. Paljud nendest samadest prantslastest olid pettunud Eestis ja eestlastes. Ei tea küll, millest see tuleb - äkki ilmast. Või hoopiski keelebarjäärist, et oma väliskülalistega rääkida ei taha. Meenutades enda välisreise, pean tunnistama, et paljude rahvuste esindajad erinevad meist tõepoolest märgatavalt. Inimesed on avameelsed, suhtlevad barjäärideta, on rõõmsad ja positiivselt meelestatud. Ja nii jäetakse külalistele oma kodumaast meeldiv mälestus kui kohast kuhu aastategi pärast külla tahetakse minna. Mida teeme meie?

Jah, peame aru saama kuivõrd palju võidaksime selle läbi, mida võimaldab heal tasemel kommunikatsioon või siis suhtlemine üldiselt. Endast võiks ju alati siiski positiivset muljet jätta.

Summary

Initiation Party!

You know the fox tale? After one year, the other and another one, EBS' first year students haven't had a chance to finish their sophomore year without the Initiation Party. This year's torturing and hurting took place in the end of October in the warehouse known to any Tallinnian by being the residence for an extravagant club event, VIBE.

Every torturing attraction was endeavouring and not a single fox was hurt. The baptism with a *grand finale* of beating a nail in the table followed. All the crowd was happy. The DJ put on the club beat and in just a few seconds the dance floor was crowded. There were guys dancing with new girls, there where guys dancing with guys and there where just-met couples who preferred to get acquainted on the sofas arranged for them behind the robust soviet machinery. Everybody who showed up was turned on!

EBS vs Concordia, 3:0!

Thanks again oh mighty Lord for your help! Team EBS has once again beaten Concordia IUE's basketball team in the annual and still fast-growing basketball show.

The night on the 18th November was the most important one in this semester for every EBS' student and faculty member. As in the daytime there was some gossiping about the rumour brought forward by some evil enemy that CIUE team is better than ever, some EBS' students even dared to doubt in Team EBS. Not for a reason, though!

The 4 quarters were close. At one moment EBS had a lead, at the other CIUE. At least everybody on the EBS' side crossed their fingers. After the first half we knew again that CIUE is still a loser. Bad for them. Team EBS won!

After all that hugging, kissing and congratulating, all the involved went to a club called Bonnie & Clyde where the just started party proceeded in a more groovy atmosphere. After the trophy was handed to Team EBS, some Swedish ABBA fans showed the entire crowd what they have learned during last semester. We felt like Bonnie's gonna explode. The show was so uplifting and hot. The gang almost died of fun and then unexpectedly some nice chicks came out making these sexy moves and turns clad in transparent shirts. Check out the pictures on page 8 if you don't believe! Anyway, I guess there's no reason to continue this passage as you all were probably there also.

God is love & love is God.

T.

EBSi tudengid võidult võidule

Läinud nädalal vestles “Tudengileht” Mari Rulliga, ÕB-32 tudengiga, kes hiljaaegu võttis osa ühest esseekonkursist, mis tahte sunnil viis teda Eesti prestiihseimale juhtiva ärimaailma kokkulekule – Pärnu juhtimiskonverentsile “Teistest parem”. Kuna ettevõtmine kõlas paljutõotavalt, uuris “Tudengileht” täpselt järele kes, kus ning miks.

A. N.: Ehk tutvustad lugejale, millise konkursiga oli tegemist, millest sa osa võtsid, mis oli selle konkursi teema ja millest sina oma töös kirjutasid?

M. R.: See oli juhtimiskonverentside korraldatud konkurss, mille teema oli “Teistest parem”. Teema pidi kajastama tippjuhte kümne aastat tagasi ja nüüd – kes on nõ. läbi löönud, miks on läbi löönud ja kuidas (milliste vahenditega) on läbi löönud ja millised ettevõttejuhid on “ebaõnnestunud” olenevalt asjaoludest: kas enda käitumise tagajärjel või nõ. olude sunnil. Kõik juhid võivad kunagi öelda, et ega tema ei olnud süüdi, et ettevõtte pankrotti läks, vaid et asjaolud ja olud olid sellised.

Minu essee pealkiri oli “Isevoolu parimaks”, kus ma tõin enda arvates olulisemad punktid välja, mis on meie ettevõtjate kõige suuremad puudused, kes on ikkagi suutnud jääda edukaks ja kes võiks tõenäoliselt ka kümne aasta pärast edukad olla.

A. N.: Selle konkursi võitsid sa kuuldavasti ära. Mida selle konkursi võit sulle andis?

M. R.: Loomulikult oli mul hea meel, et selle konkursi võitsin. See andis mulle kogemuse saada näha seestpoolt, kuidas selliseid konverentsi korraldatakse, ja sai ka konverentsist osa võtta, mis oli kahtlemata huvitav kogemus.

A. N.: Millal konverents toimus, kes sellest osa võtsid (seal esinesid) ning milline on sinu üldmulje tervest sellest üritusest?

M. R.: Toimus ta 14. – 15. oktoobril Pärnus. See on juba neljas kord, kui selline konverents toimub. Seekordne konverents oli kõige edukam – kohal oli üle 500 tippjuhi. Osavõtjate hulgas oli palju suuri ja tähtsaid nimesid nagu Samuel P. Huntington, Arie De Geus, kes on sellise väga huvitava raamatu välja andnud nagu “Elav ettevõtte”, mille lugemine mul hetkel pooleli on, Christoffer Taxell, keda ma kahjuks ei kuulnud, Jeffrey A. Rosensweig, kes on tuntud CNN telekanali majanduskommentaatori ja mitmete mainekate ülikoolide professorina – teda oli tõesti huvitav kuulata. Nii et nimed olid

üldiselt suured ja uhked ja loomulikult oli ka mõni väga huvitav mõte. Eesti poolt oli kõige huvitavamaks esinejaks Heiti Pakk, kes tegelebki juhtimiskonsultatsioonidega. Tema käsitles juhi ja juhtimise teemat justkui veidi filosoofilisemast küljest. Põhjuses, miks juhid niimoodi kokku tulevad ja miks selliseid konverentsi üldse korraldatakse, mängib suurt rolli sotsiaalne moment. Inimesed saavad seal kokku, nad on harjunud seal kokku saama, saavad kohtuda mõne tähtsa inimesega või leiavad enda ja oma firma jaoks mõne olulise kontakti. Nagu ma ühelt automüüjalt seal küsisin, et mida tema siis sellest “komejandist” arvab (ta on käinud kõigil neljal Pärnu ja lugematutel hulkadel

teistelgi taolistel konverentsidel), siis vastas too, et tal on seal hea olla, mõlgutada omi mõtteid (keegi ei sega), olla väljas igapäevarutiinist, lülitada välja enda mobiiltelefon (kui väga hästi läheb, saab veel mõne autogi maha müüa).

Ega need nõ. suured tähtsad inimesed ei jõua ka oma lühikeses ettekandes edasi anda muud, kui probleemi põhipointi. Kes tahaks täpsemalt tead saada, peaks ikkagi ise veidi raamatuid lugema. Ettevõtete juhtidel pole enamasti aega ise raamatuid lugeda, seetõttu saavad nad taolistelt üritustelt nagu mingi kontsentraadi – kiiresti ja efektiivselt presenteeritakse neile põhiprobleemid ja nende lahendused.

A. N.: Samas tippjuhid tulevad ja lähevad. Selles kontekstis oli konverentsi teema suhteliselt intrigeeriv. Kuidas siis ikkagi oli selle Pärnusse mineku ja rutiinist vabanemisega, kui tema iseenesest oli

vägagi konkurentsihõnguline?

M. R.: Üldiselt, mis mind hämmastas sellel konverentsil, oli see, et tegelikult on Eesti üks väga suuri probleeme see, et Eesti on nii väike, et turgu nagu praktiliselt ei olekski, tegijaid on ka nii vähe, kõik tunnevad kõiki ja keegi tegelikult ei julge öelda midagi kriitilist. On tegemist endaga suhteliselt rahulolevate ja mõnes mõttes ka – võibolla on see liialdus – natuke mugandunud inimestega. Eesti probleem on see, et keegi ei julge näiteks eriti öelda Apananski kohta midagi, seepärast, et tal on väga palju sidemeid ja ka mõjujõudu meedias, ja tänu sellele võib firma ja firma juht sattuda pahuksisse – talle võib see kriitika tagasi tulla. Pigem eelistatakse olla leebevõitu ja midagi eriti mitte öelda.

A. N.: Kas sellist konverentsi on siis sinu arvates Eestis mõtet korraldada?

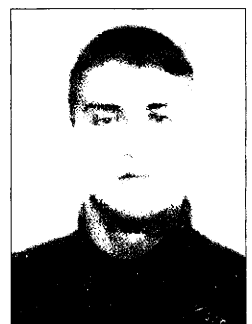
M. R.: Tegemist on hetkel kindlasti kõige prestiihsema omataolise konverentsiga Eestis. Kuid nad peavad kindlasti arvestama ka konkurentidega, sest on tulnud näiteks turule Turunduskeskuse korraldatud konverentsid. Nad korraldasid samuti Pärnus umbes kuu aega enne juhtimiskonverentsi infotehnoloogia alase konverentsi ja seal oli samuti väga palju osavõtjaid. Nii kaua, kui suudetakse konverentsile suuri nimesid kohale tuua ja tippjuhid ise asjast huvitatud on, mitte ei saada sinna oma kt.-sid ja muud taolist, ning suudetakse pakkuda juhtidele sotsiaalset suhtlemist, on asjal kindlasti mõte. Üldiselt on konverents väga hästi korraldatud.

A. N.: Lõpetuseks räägid ehk “Tudengilehe” lugejale veidi endast!

M. R.: Käin rahvusvahelise ärijuhtimise bakalaureuse õhtuõppe kolmandal kursusel. Oma spetsialiseerumissuunaks olen valinud finantsarvestuse ja finantsjuhtimise.

A. N.: Mis sust tulevikus saab?

M. R.: Mind huvitab finantsjuhtimine. See on oskus, mida ma tahan turul müüa. Mul on kodus aastane poeg ja viie aastane tütar. Kui poeg kaheseks saab, plaanin minna tööle mõnda audiitorfirmasse esialgu audiitori assistendiks. See töö huvitab mind.

Andreas Nestor, ÕHB-I

J'aime les francaises!

[armastan prantslasi]

Voulez-vous coucher avec moi? Olin varem palju kuulnud seda lauset, kuid ei teadnud selle küsimuse tähendust. Prantsuse keele õppejõu käest ei julgenud ka küsima minna (äkki on see midagi roppu?). Kui 2. novembril seesama õppejõud meile tunnis ütles, et: "Täna on EBSis külas olevatel prantslastel viimane õhtu Eestis ja minnakse Bonnie & Clyde'i pidutsema", oli mul ja mu 4 sõbral otsus tehtud. Õhtul nii kui nii midagi teha ei olnud, oli teisipäev ja lendasimegi kohale.

Siseneme saali. Vaatame ringi. Ühel pool baarileti ääres seisavad eestlased, neist 5 meetrit eemal umbes 20 prantslast ja vahepeale mahuvad veel EBS-i internationali mõned tudengid Kallega eesotsas. Kogume sõpradega julgust, astume 2 sammu tagasi, võtame veidi hoogu ja hüppame kõik prantslaste sekka. Seda, mis nüüd juhtus, te küll ei usu. Kartused olid asjatud! Keegi prantslastest ei hammustanudki meid! "Võtame laest" suvalise jututeema ja "hakkame kütma"! Me räägime inglise keeles, nemad ka. Tekkivad esimesed *targetid*. Meile kõigile üllatuseks, tulevad prantslannad juba esimese kutse peale tantsima. DJ paneb peale esimesed bongorütmid ja kõik on ekstaasis. Vaatan vahepeal baarileti poole ja näen, et juba ongi kogu seltskond segunenud. Tuleb mingi jama lugu ja siirdume laudade poole. Nüüd räägime veidi tõsisemat juttu, kuigi homme seda diktofonilt kuulates naerame ennast porgandiks. Me ju lindistasime!

Ei taha küll midagi halvasti öelda aga oma reisi korraldusega nad (prantslased) nüüd küll rahule ei jäänud. Kivi kooli kapsaaeda. Teinekord võiks ikka EBSi tudengitele ka sellistest külalistest ette teatada. Enamusele meist oli see pärast mõnda nende siinoleku päeva esimene kokkusaamine. Sellega nad just rahul ei olnudki.

Anyway, need, kes kohal käisid, "võtsid" prantslastelt kõik, mis võtta. Vahepeal läks aga tantsupõrandal eriti kuumaks. Osad prantsuse ja eesti mehed hakkasid striptiisi tegema. Peo lõpus olid kõik sõbrad/sõbrannad! Osad läksid koju, osad edasi lõbutsema. Muide kui ma selle prantsuskeelse küsimuse ühele prantslannale esitasin, sain teada ka tähenduse. Teile ei ütle, saage ise teada! Aga küsimus on kuum. Kõigile, kes kohal ei käinud, soovitatan vaadata kõrvalt pilte, (kõik pildid üritusest on üleval neti aadressil: <http://galerii.ebs.ee>) et juba järgmine kord teada, mida oodata. *Salut!*

Tudengileht

P.s. Kui sul 3. detsembril midagi targemat teha pole, siis võta teadmiseks, et Tudengilehe toimetus läheb ühele üritusele. Tuled ehk ka?

EBS Jänesed & BAKKARIS esitlevad:

AUSTIN'S GROOVE

03. detsembril, Nõmme Kultuurimajas, algusega: 20.00

the **75** CLUB

Amulised ja
75 aastat
Kinnisõbrad ja piiritõmmajad

Teado saada: OÜ Club kõi see mehelike koosseis

75 CLUB Elna: 250 63 861
Jänne: 752 30 637

Õhtu nutu, naeru ja vahuveiniga!

EBS-i Üliõpilasomavalitsus (ÜOV) on EBS-is kõrgeim üliõpilaste tegevusorgan. Selle president ei ole õnnelik vaid selle üle, et ta saab taolise rea panna oma CV-sse - ta saab ka soliidse stipendiumi, palju tutvusi ja veel mitmeid teisigi boonuseid. Järgnevalt kirjeldame Tudengilehe lugejatele seda, kuidas saadakse ÜOV presidendiks.

11. novembri õhtul toimusid uue ÜOV presidendi ja tema meeskonna valimised. Boonuseid tahavad kõik saada, seetõttu oli õhus tunda veidi elektrit. Allakirjutatu tundis seda hetkel, kui 15 min enne EBSi Edustuse (valib presidendi) koosolekut majja saabub. Esimese ja teise korruse vahepeal (seal stendide juures, kus tavaliselt mööduvaid ilusaid naistudengeid piilutakse) seisab üks kandidaat, Madis Jääger (BBAr-2), koos oma 2 asepresidendiga ning lihviv oma taktikat. Mõni meeter eemal seisab teine kandidaat, Illimar Mattus (BBA3), samuti 2 asepresidendi kandidaadiga. Kogu seltskond on ennast saatuslikuks õhtuks konstruktiivselt, võiks isegi öelda, et delikaatselt rüüsesse pannud.

Mõni minut enne kohtumise algust viib Illimar kohtumisruumi 4 Sovetskojet, teadagi milleks. Enne veel kui algab "winner takes it all" võitlus, läheb Illimar Madise juurde, surub tal kätt ja sosistab talle midagi arusaamatud kõrva. Siiski mõlemad kandidaadid naeravad - vist viisakusest.

Pärast koosoleku sissejuhatamist ja muud puid-padi annab nüüd juba ex-president, Kaido Irval, sõna EBSi ühele professionaalsemale presentatsioonimeistrile (pärast Endel Laanveed muidugi) Illimarile, kes kasutab loomulikult muldimeedia laialdasi võimalusi esitades oma programmi, tutvustades meeskonda ja vastates mitte väga "kirketele" küsimustele. Tema show lõpeb. Osade ruumisolevate edustuse liikmete nägudelt võib näha, et nemad on oma otsuse juba teinud.

Umbes 20 inimese ette tuleb nüüd palju kogenud väitleja Madis, keda enamik EBS-i üliõpilasi tunnevad ja austavad kui üht EBSi õppurite TOP 10-sse kuuluvat noormeest. Madisel ja tema meeskonnal puudusid küll kiled, kuid oma esinemisega said nad küll suurepäraselt hakkama. Madist piinati siiski veidi rohkemate küsimustega.

Algab hääletamine. Üks edustuse liige läheb juba vahuveini laua juurde pudeleid luusima. Vara veel! Madis ja Illimar jalutavad parasjagu väljas koridori peal, üksteisega ei vestle, kuid üritavad sisemuses toimuvat lahingut petliku naeratuse taha peita. Samal ajal on valimiskomisjoni liikmed hääled kokku lugenud ja kirjutavad tulemused tahvlile. Mõlemad kandidaadid piiluvad salamisi üksteist - nad ei tea veel. Tulemus: Madis - 7 poolthäält, Illimar - 10 poolthäält. Madis ja Illimar suruvad üksteisel kätt ja jälle sosistavad midagi.

Lendavad shampusekorgid ja kõlavad naiste kiljatused. Elagu uus president! Tehakse endale ja tulevaste laste mälestuseks mõned pildid. Kuna nii on popp, siis koos shampaklaasidega. Asepresidentideks saavad Andres Labi (BBAh-2) ja Ingmar Mattus (BBAh-2), kes nüüd ka veidi rõõmsama näo pähe teevad. Shampad saavad otsa ja nii lahkub ka rahvas. Illimar, Andres ja Ingmar siirduvad kolmekesi ruumi 205. Järgmine päev saan garderobitadi käest teada, et võti toodi tagasi alles kell 22:00. Ju siis oli millest rääkida!

Pets (küalaline)

2 presidendikandidaati tulises võistluses.

Eialgu veel optimistlik meeskond end esitlemas.

Lahkumisrõõm, õnnestumine ja läbikukkumine.

Teatepulga üleandmine.

EBSi Omavalitsus 1999/2000

Mõttepaus. Mis saab sündima lähitulevikus?

Juhtimiskonverents "Teistest parem"

Juhtimiskonverents sarjast "Praktikult praktikule" on oma olemuselt lihtne ja loogiline-pakutakse Eesti ärijuhtidele võimalust uueks informatsiooniks, omavaheliseks suhtlemiseks ja kogemuste vahetami-seks.

Samas oma lihtsuses on see konverents saavutanud suure populaarsuse, mida kirjeldab ilmekalt ka osalejate nimekirj. Kohal oli üle 500 Eesti ärijuhi ja ruumipuudusel jäi konverentsiruumi ukse taha tervelt 70 inimest.

Suheldes paljude ärijuhtidega on selgelt arusaadav ka selle konverentsi peaeesmärk: omavaheline suhtlemine ja siis muu sinna juurde. See on koht, kus sõlmitakse uusi kontakte, leitakse uusi ideid jne.

Kuid see aasta oli eelnevatest veidi erinev. Olles ise osalenud pea kõikidel konverentsidel, leian, et sellel aastal rabas osalejaid konverentsilt saadud uue professionaalse info kvaliteet. Kohal olid väga nimekad härrased üle maailma, nagu Arie de Geus (London Business School), Samuel Huttington (Harvardi Ülikooli professor), Jeffrey A. Rosensweig (Emory University), Chistoffer Taxell (Partek Corporation). Eesti poolsetest esinejatest olid tuntumateks nimedeks Mart Laar, Jüri Mõis, Toomas-Hendrik Ilves, Toomas Leis (Estonian AIR), Priit Potisepp (Hansapanga Kindlustus), Valdo Randpere (IBM Eesti) jne.

Kui iga osaleja kuulas konverentsil seda, mis teda huvitas, ja sai sellest aru nii, kuidas vajalikuks pidas, siis järgnevalt kirjeldaksin oma

isiklikke tundmusi ja mõtteid sellelt konverentsilt.

Esimene huvitav mõte oli, et kui kiiresti see Eesti elu küll muutub. Alles see oli, kui eelnevatel aastatel räägiti kui hästi meil läheb ja kui suured ja tugevad me oleme ja kui targad juhid me oleme. Eesti juht oli ise enda õpetaja.

Aeg on läinud ja koos sellega muutunud ka mõtted. Tänapäev Eesti juht ei ole enam nii enesekindel ja tark ning tõenäoliselt ta saab aru, et ainult tema ei kujunda edu, see on kogu organisatsiooni panus. Siinkohal tuleb kasutusele intellektuaalse kapitali mõiste. Just inimesed (kreatiivsed, arenevad jne.), kes oma ideede ja mõtetega annavad lisaväärtusi, on tänapäeva majanduses kõige tähtsam väärtus. Juhtide ülesanne on selliseid inimesi otsida, leida ja parimad endale saada. Seejärel tuleb muuta organisatsiooni, et neil inimestel oleks võimalus oma mõtteid realiseerida ja ettevõttele lisaväärtust anda. Samas eravestlustes teiste ärijuhtidega jõudsin äratundmisele, et meie ärikeskkond on muutumas. Kui eelneva kümnendi juhid olid jõulised ja autoritaarsed nn. ülesehitajad (loogika teha õigeid asju), siis praegune Eesti ärimaastik vajab rohkem ülesehitatud ja olemasoleva organisatsiooni arendajat ja efektiivistajat (loogika teha asju õigesti).

Palju oli juttu ka meid ümbritseva keskkonna kiirest muutumisest, mida oleme viimase kümne aasta jooksul kindlasti kõik

täheldanud. Organisatsiooni kohanemiseks ja arenemiseks koos muutuva keskkonnaga pakuti välja järgmist loogikat: usalda oma inimesi (nn intellektuaalset kapitali), motiveeri neid ning lase neil otsustada, sest siis toimuvad otsused kiiresti ja efektiivselt. Eesti juhid peavad aru saama ka vajadusest detsentraliseeruda hetkest kui on loodud tugev ja kvaliteetne intellektuaalse kapitali baas.

Samas pandi sellele potentsiaalsele intellektuaalsele kapitalile südamele, et on vaja õppida ja areneda ning aru saada organisatsiooni vajadustest. Samuti tuleb pakkuda uusi ja huvitavaid lahendusi ja mõtteid ning nõuda endale võimalust otsustada ja muuta, kui muutuse taga on võimalik näha edu.

Lõpetuseks tahan öelda, et EBS paistis sellel konverentsil ka omamoodi meeldivalt silmanimelt meie üliõpilane Mari Rull saavutas konverentsi raames toimunud esseevõistlusel I koha (II ja III koht oli Tartu Ülikooli õpilased). Täname siis kõik koos teda. See oli kindlasti väga õige koht kus niisugust võitu saavutada- viiesaja meie üliõpilastele tööd andva juhi silme all, braavo!

Kes soovib lisa kuulda ja lugeda, siis nii Avatud Ülikoolis kui Madis Habakuke käes on väga põhjalik ettekannete kogumik. Edu soovides.

Jan Andresoo,
Avatud Ülikooli direktor

Haridus annab eelise

Sa tahad olla valitud alal edukas. Selleks tuleb keskenduda, unustada kõrvaline, võib-olla loobuda mõnest meeldivast ajaviitest. Õppelaen annab võimaluse segamatult kooliga tegeleda.

Õppelaenu saab taotleda järgmistes Optiva Panga kontorites:
Tallinnas Ahtri kontor (Narva mnt.11) ja Rävåla kontor (Rävåla pst.8)
Lõuna- Eesti keskuse Tartu kontor (Ülikooli 6a)
Ida-Eesti keskuse Narva kontor (Pushkini 5)
Lääne-Eesti keskuse Pärnu kontor (Homniku 1)

NB! Jõuludeks loositakse kõikide õppelaenu saajate vahel välja 5 hinnalist teatmeteost.

Narva mnt. 11 Tallinn 15015
Tel: (2) 630 2100
Faks: (2) 630 2200
E-post: bank@optiva.ee
http://www.optiva.ee
Optiva Telebank (24h): (2) 630 2230, GSM 1250

Õppe- laen

Käesoleval
õppeaastal on
laenu suuruseks
15 000 krooni
kahe semestri peale.

Laenu taotlejale
Tasuta

- arvelduskonto avamine Optiva Pangas
- Cirrus/Maestro maksekaart
- SMS Pank 1250
- Optiva Direct

Optiva Pank

Esseekonkurss TEISTEST PAREM:

Isevoolu parimaks

Oktoobris Pärnus toimunud juhtimiskonverentsi raames korraldatud üliõpilastööde konkursil saavutas esikoha EBSi üliõpilane Mari Rull. Alljärnevalt avaldame tema essee.

Briti juhtimiskonsultant Charles Handy on tabavalt märkinud, et ettevõtte eksisteerib täpselt niikaua, kui ta seda väärrib. Sellest mõttest püstituvad mitmed küsimused. Mida ühiskond laiemalt ootab ühelt kasumilt taotlevalt ettevõtelt? Kas ainult maksude õigeaegset laekumist või midagi veel? Kas majanduslik edukus tähendab, et tuleb teenida raha nii kiiresti kui võimalik?

Kümme aastat tagasi oligi õigem lähtuda lühikesest ja lihtsast eesmärgist - tuli teenida kapitali. Toona lähtusid paljud loosungist: enne rikkaks, siis vaatame mis edasi saab. Oli üsna loomulik, et edukaks peeti seda, kes tegi kahtlaseid tehinguid, mille sisuks oli varastamine. Osavaim "mängus" osaleja oligi teistest parem. Täna on varakapitalistlikud omandisuhted paljuski paika loksunud. Kõik need, kes olid hulga rahaga aga väheste ajudega ning kelle ainsaks äriideeks oli rikkaks saamine, on tänaseks päevaks ebaõnnestunud.

Tavaliselt räägitakse eduka ettevõtte puhul eeskätt kasumist. Teatud määral on taoline lähenemine õigustatud, sest ilma kindla kasumita pikemas perspektiivis ei suudeta firmat töös hoida. Aga tegelikult on probleem edukuse puhul laiem. Minu jaoks on kasum vaid kui vajalik vahend, millela ei saa firma oma eesmärgi saavutada. Edukuse kriteeriumiks võib võtta ka mahukad investeeringud või hoopis skandaalide puudumine ja positiivne imago. Selge on see, et kapitalistliku võidujooksu hetkefaasis ei saa ettevõtte enam hakkama ainult eesmärgiga kasumit teenida - vaja on ka midagi muud. Arvan, et see on olnud meie ühiskonna ebaküpsuse märk, et taotleti peaaesjalikult kasu. Nüüd võidab see, kes tahab millegi nimel eksisteerida.

Meie juhtide kõige fundamentaalsemaks veaks pean suhtumist, mille kohaselt teistest parem olemiseks tuleb kindlasti oma konkurent maa sisse taguda. Oma mõttemaailmalt elatakse nagu keskajas ja esindatakse merkantelistliku maailmavaadet. Prantsuse kirjanik Montaigne kirjutas 1580. aastal: "Ühe mehe kasum on teise häving... Kasumit ei saa teenida ilma kedagi hävitamata". Äriameestel on tihti paranoia, et kõikide ebaõnnestumiste taga on konkurendid. Nad ei saa või ei taha aru saada, et neid hävitavad hoopis nende teod või tegematajätmised. Lohutatakse end mõttega, et pole asi nii hull, sest konkurendil läheb sama tavaliselt kui minul.

Ühte osa juhte võib tüpologiseerida kui Tähtsaid Jäneseid. Nende juhtimismeetodeid iseloomustab kõige paremini lõik Alan Alexander Milne raamatust "Karupoeg Puhh": "Jänesel paistis jälle üks kibekiire päev tulevat. Juba kohe, kui ta silmad lahti lõi, oli tal niisugune tunne, nagu oleneksid kõik maailma asjad üksnes temast!

Oli just sedasorti. päev, millal tuli üht-teist organiseerida, mõni Jänese allkirjaga teade kirjutada või üldse järele uurida, mida kõik teised sellest või tollest arvavad! Hommik igatahes oli otsekui tellitud selleks, et Puhhi poole kepsata, seal "Nojah, hästi, eks ma siis teata Notsule kah" öelda ja otsejones Notsu juurde lipata, et seal tähendada: "Puhh arvab küll niimoodi, aga targem oleks vist enne Öökulliga rääkida." Nii saaks sellest just nagu mingi Pealiku Päev, mil kõik ütlevad: "Jah, Jänes," või "Ei, Jänes" ja ootavad ammuli sui, mida ta neile veel räägib."

Eestlased on suhteliselt nõrga algatusvõimega. Kui eestlane ise ei ole huvitatud lõpptulemusest, siis tehakse küll nägu, et ollakse nõus ja kuuletatakse aga tegelikult aetakse vaikselt oma asja. Kui veel juht tegeleb mõttetute koosolekute, plaanide ja korralduste jagamisega nn. Pealiku Päeva pidamisega, siis tema alluvad - saades küll aru, et tegemist ei ole maailma parima mõttega - täidavad selle punktuaalselt, ise veel rahulikult naerdes juhi lolluse üle.

Juhid ise teavad kindlalt, et nende peamine oskus on kasutada aju. Aga osa juhte millegipärast peavad oma alluvate peamiseks oskuseks täpsete korralduste täitmist. Ei tohi karta, et keegi on sinust võimekam ja seetõttu võtan ma igaks juhaks tööle halle hiirekesi, kes ütlevad kogu aeg: "Jah, Jänes." Sellisel juhul võid sa kindel olla, et sa kaotad koos firmaga kiiremini kui sa ei oska kõige halvemas unes ette näha.

Et edukas olla, selleks tuleb rohkem investeerida ajupotentsiaali. Kahtle-mata seab see juhid dilemma ette, et kui investeerida oma alluvasse ja õpetada nad välja, siis kes annab garantii, et temast ei kujune tulevikus minu konkurent. Garantiid keegi loomulikult ei anna ja selge on seegi, et nii on juhtunud ja juhtub ka edaspidi. Samas aga ka ilmne, et kui juht ei hoia enda juures võimekaid ega paku neile võimete kohast tööd, siis lahkuvad nad veel kiiremini.

Tööandja ja töövõtja suhe peaks olema üles ehitatud partnerlusele. Mõlemale poolele on kasulik püüelda ühise eesmärgi poole, sest pole olemas töötajat, kes vaimustub lihtsalt suurest kasuminumbrist.

Suurim kingitus oma töötajatele on neile valikuvabaduse loomine. Tõsi küll, üldjuhul saab vaba valikut realiseerida piiratult. Aga seegi vähene osa valikuvabadusest omab erakordselt suurt tähtsust ja on võimalusena väga palju väärt.

Saavutused tulenevad paljuski vabast tahtest, mitte aga sundusest. Juhtimise tüüpiga on põhiliste inimeste suunamise hoobadena üksnes käskivas kõneviisis korralduste jagamise ja tulemuste range kontrolli rakendamine. Aga juba kaheaastane laps oskab suurepäraselt leida viisi lapsevanema oma soovide lõa otsa rakendamiseks. Laps ei ütle siis, et mina tahan, vaid et "Emme tahab" või "Issi tahab"... Ideaalne oleks ettevõttes sisekliima kujundamine, kus personal ei pigutaks mitte töö-koha kaotamise hirmust vaid

enesetostuse soovist. Edukas juht keskendubki just sellise miljöö kujundamisele. Edu majanduses on alati tsüklilise iseloomuga. Nüüd, kus Eesti majandus on ligi aasta kestnud mahajahtumise käigus tublisti ettevõtjaid karastanud, võivad pinnale jäänud lugeda end hoopis sisukamateks te-gijateks. Bill Gates märgib oma raamatus "Teel tulevikku", et edu on vilets õpetaja. See panevat muidu arukad inimesed uskuma, et nad on võitmatud.

Pärast börsikriisi ja Vene turu ärakukkumist on Gates'i paljudel lohutav lugeda. Pealegi kumab sealt läbikukkunud maakleritele ja vahenduskaupmeestele uus kumiir-telekommunikatsioon. Kuid olulisem hetkekonjunktuuri võnklemistest on endile teadvustada, et püüid alati ja lõputult teistest parem olla on mitte niivõrd üleloomulik kui ebaloomulik. Tark ettevõtja arvestab riske ning võimalikke kaotusi ette ja talub neid ka seetõttu suhteliselt paremini.

Tõenäoliselt saabub ka kõige tugevama motivatsiooniga inimestel mingil hetkel kätte punkt, kus nad on põhiosas oma unelmad teostanud - ja samas neis ka pisut pettunud ning küsimus teistest parem olemisest muutub suhteliselt tähtsusetuks. Sportlane katkestab karjääri, poliitik resigneerub või korrutub, kunstnik ja kirjanik peavad tähendusrikast loomepausi... Mida aga teeb ettevõtja, kui ta on oma valdkonnas jõudnud tippu? Kui raha on niipalju, et kolm järgmist põlvkonda on lahedasti kindlustatud. Abraham Maslow tõenäoliselt ütleks, et siis keskendutakse elu põhiväärtustele ning tõelisele enestostusele. Kes rajab erakooli, kes läheb ümber maailma purjetama, kes otsib uusi väljakutseid poliitikas. Igatahes otsitakse siis suuri väljakutseid või tehakse murrangulisi muudatusi elukorralduses.

Kuid on ka võimalus, et ettevõtja ei oska põhiolemuselt rutiinest, kuid siiski teatavat adrenaliiniannust pakkuvast äriprotsessist enam välja tulla ning ta jääb elukutselise juhina üha uusi ja uusi ettevõtteid või projekte üles töötama. Taolisi juhtumeid võib vaadelda ka kui ise voolu protsessi parimat mõeldavat resultaati majandusringluse jätkuvuse seisukohalt. Süsteem pakub piisavalt üha uusi probleeme ning kujundab ka välja kaadri, kes sellega ikka ja jälle jännata tahavad.

Mari Rull,
Rahvusvaheline äri-
juhtimise õhtuse
õppevormi üliõpilane

Intervjuu Mari Rulliga asub 3. leheküljel!

EBS vs Concordia

TRÜKI

MOODILM

Lahing elu ja

EBS-Concordia ehk *We know*

Concordia loosung oleks olnud väheke tõepärasem, kui ta oleks sisaldanud pealkirjas toodud täiendust, sest taas kord, 18. novembril, leidis kinnitust tõsiasi, et vähemalt korvpallis kuulub vankumatu esikoht EBSile. Seekord tõestas meie *team* seda tulemusega 59:50.

Niisiis on jälle seljataha jäänud närvesööv võitlus oma füüsilise eksistentsi eest järjekordse EBS-Concordia vahelise korvpallivõistluse näol. Tegemist oli üritusega, mis juba pikemat aega kahe koolipere meeli ärevuses hoidis ning lõpuks ometi suure kisakoori saatel aset leidis. Vahepeal tekkis skeptikutel isegi kahtlus, kas Concordia on veel üldse valmis vastu võtma järjekordset, enam kui tõenäolist kaotust, mis võinuks tema isiksuseriismed täielikult lõhestada. Sellegipoolest peab Concordiale au andes tunnistama, et nad otsustasid siiski väljakutsele vastata ja palkasid suures meeleheites end treenima Jaak Salumetsa, kes, tõsi küll, nagu hiljem selgus, ei suutnud poistega imet teha

Peab tõdema, et algus oli suhteliselt CIUE-d soosiv ning hetkeks tekkis hämar kahtlus, et äkki... Kuid 7. minutil avas EBS oma skoori ja asi hakkas sujuma, sellegipoolest lasi meie poiste suuremeelsus Concordial esimese veerandi võita. Kuid esimese poolaja tulemus näitas juba olukorra üle kontrolli saavutamist. Küllap osutus vastastele halvaks endeks ka nende nii-öelda ergutusneiu crash peale tormiliselt alustatud jooksu.

Kuidas siis iseloomustada seda mängu korvpallivõhiku silme läbi? Mäng oli huvitav, kuigi mõne kompetentsema isiku arvates suhteliselt ebapuhas. Küllalt tempokas ka, kui mitte arvestada seda, et nii mõnelgi pingelisel hetkel Salumets Concordia poisse "meiki kohendama" kutsus. See selleks. Allakirjutatule, ja mitte ainult, osutus silmailu pakkuvaimaks Fred Randver (EBS). Ennastohverdavalt trotsis vigastust ka Indrek Rumma, kes mõnedel andmetel esialgu üldse mängima ei pidanudki. Loomulikult ei saa siinkohal mainimata jätta ka Martin Mürsepa isikut, kes meie teamile igati nõuga abiks püüdis olla.

Mängu vaheaegadel oli ka publikul võimalus õnne proovida ja nii

a Korvpallishou surma peale.

you can, EBS can't lose!!!

sai nii mõnigi eelnevalt vägijooki manustanu kraami juurde.

Peale lõpuvilet suundus võidukarikas, nii nagu ka “kõik see mees” Kalevi korvpallihallist rohke kära ja kesköiste eksklusiivsete liiklushäirete saatel “Olümpia” hotelli ööklubisse “Bonnie & Clyde”. Sõnadetagi sai kogu seesinane mass üksteisest aru. Klubisse mindi tegema vaid üht: võitu pühitsema! Meeltemasenduses ja –segaduses CIUElastegi nägudelt peegeldus üks – me küll ei tea mis see on, mida pühitsema minnakse, aga me teame, et tahame ka tulla. Kõige suurema arusaamatuse käes vaevlevatele CIUElastest kolleegidele karjusid meie omad seletuseks lihtsalt “EBS *suckib*”. Enam polnud kellelgi kahtlust: tuleb minna pidutsema ja korralikult! Meest sõnast, hädga sarvest – pidu pandi tööpoolest “täiest jõust”. Ei mingit allahindlust! Laval toimus vilgas tegevus: üles jõudsid astuda kõiksugu kollektiivid alates asotsiaalidest lõpetades ABBA ga. Loomulikult ei puudunud lavalt ka kohalikest “huvijuhtidest” koosnevad “taidlusansamblid”, kes küll nagu alati antud kontekstis iseenda amüeerimisega piirdusid. Mõned esinejad olid lausa sedavõrd popid, et osa nende garderoobist, mis äsja nende alakeha kaunistanud oli, lõpetas tõelise reliikviana keset kõige tulisemat peomõllu – tantsupõranda kohal projektori küljes rippudes. Esindatud olid peaaegu kõik *homo sapiensi* võimalikud avaldumisvormid. Ning just siis, kui *homo concordicus* ja *homo oeconomicus* olid kõige tulisemas peomeeleolus, algas klubis “Bonnie & Clyde” öö. Muusika pandi lihtsalt vait, baaridaamid polnud enam pooltki nii lahked, kui enne (ei tea, kas Eesti Vabariigis ei taheta raha teenida või?) ning turvad asusid üliagaralt garderoobe “promoma”. Kell näitas umbes viitteistkümmet minutit enne kolme. Mine sa võta kinni, kuhu neil järsku nii kiire hakkas! Piduliste edasine saatust jaguneb kaheks: a) teadmata või b) ülisalajane. Väga tõsiseltvõetav üritus oli, aga põhjendamatu vara sai otsa küll. Nii et soovitus kõigile, kes sattuvad oma õhtut veetma klubisse “Bonnie & Clyde”: pidage meeles, te olete vaid läbikäigul!

Maarja Uulits (BPA-I), Andreas Nestor (ÕHB-I)
Fotod: George

Novembrikuu KÜSITLUS

Nagu näete, kallid "Tudengilehe" lugejad, ei ole meie lehe suurepärase traditsioon küsitlusi korraldada veel täielikult välja surnud langenud. Kuigi käesolev rubriik vaevleb praegu suurtes loominguistes raskustes, loodab "Tudengilehe" uus ja "verivärsk veri", et küsitluste korraldamise traditsioon lehes lõplikult siiski ei vaibu...

Niisiis otsustasime riskida sellega, et püüame toda traditsiooni taas elustada ja loodame, et see ei jää üksnes ürituseks.

Sellekuike küsitluse teema langeb aega, mil tõusev täht Eesti poliitikamaailmas, Jüri Mõis, pidas veel austusväärset siseministri ametit. Et aga asi üleliia akadeemiliseks kätte ei läheks ja et töö liigsele tõsiseltvõtmisele pretendeerida ei saaks, esitasime teemana küsitletavatele kujuteldava situatsiooni, mille lahtimõtestamine ja lahendamine küsitletava omast suvast ja kujutusvõimest lähtus. Küsitletavatena olid algul plaanitud EBSi esimese kursuse tudengid, kuid täiesti poolkogemata sattus intervjuueeritavate hulka ka üks tulnukas – Enn Riisalu, kes õpib TTÜ Kõrgemas Majanduskoolis esimesel kursusel majandusarvestust. Teine küsitletav oli Argo Almann BBAh-I. Ühesõnaga pani "Tudengileht" nad olukorra ette, kus küsitletavatel on võimalus viibida eelpoolkirjeldatud ajakontekstis tollase siseministrihärraga paar päevakest üksikul saarel täiesti kahekesi. Seejuures palusime küsitletavatel siiski jääda võimaluse piires iseendaks, mitte kehastuda näiteks saarel elutsevaks näljaseks lõviks või Jüri Mõisa lähedaseks sugulaseks. Välkküsitletud lahendasid olukorra selliselt:

Enn Riisalu
(TTÜ KMK)

Mul pole selle vastu midagi, et Jüri Mõis nüüd linnapea on, kuid mind häiris viis, millega teda selleks valiti. Loomulikult kuulub minu sümpaatia enam kolmiklõidule, kui keskerakonnale. Valimisprotsess, mille käigus Mõisast linnapea sai, kahandas veidike seda sümpaatiat. Mina arvan, et valimised ei olnud päris ausad.

Temaga üksikule saarele sattudes ei oleks ma teda kindlasti mõjutama hakanud stiilis "ära hakka linnapeaks". Majandusinimesena teeb ta Tallinna linnale kindlasti veel palju head.

Mis puutub tema algatatud politseireformi, siis on see minu seisukohalt väga positiivne. Politsei on minu vaatevinklist Eesti rahva jaoks see, keda vihatakse - neid ei kardeta ega austata. Politseile peaks andma rohkem autoriteeti, et inimesed, kes oleksid võimelised midagi ära tegema, läheksid sinna tööle. Mõisa algatatud politseireform aitaks sellele kindlasti kaasa, päris kindlasti kohe!

Argo Almann
(BBAh-I)

Teda mõjutama ma ei hakkaks. Mis puudutab politseireformi, siis ma arvan, et see on täiesti õige mõte - mina olen selle poolt. Kahju, et see läbi ei läinud. Kui meil oleks politseinikke vähem (ja üldiselt mujal maailmas analoogne ideoloogia valitseb), siis oleks nende töö hulga efektiivsem. Meil on tõepoolest mõttetult palju politseinikke, kellest paljud midagi ei tee või teevad oma tööd halvasti.

Tallinna linnapea on tegelikult niisugune ametikoht, mis nõuab laialdast tegevust ja teadmiskogemusi. Kindlasti jagaksin ma talle hulga soovitusi. Esmane neist oleks üritada ohjeldada kuritegevust. Mina pole kuritegevuse ohjeldamise meetoditest adekvaatne rääkima.

Samas on minu arvates ääretult tähtis probleem, mis on samas juba veidi sürrealistliku vormi omandanud, Vabaduse Väljak. Probleem on päevakorras juba mitmendat-mitmendat aastat. Erinevad arhitektid on pakkunud erinevaid ja äärmiselt huvitavaid lahendusi selle platsi kujundamiseks. See tühi plats tuleks sisustada nii, et see samas ka kasutusel oleks. Ivi Eenmaa lillemaalingud ja ebamäärased postamendid oli muidugi täielik totrus. Maksumaksja raha eest tekitati sinna koht, kus inimesed peaaegu kunagi ei käinud (istunud), ega saanud sinna ka autot parkida. See oli täiesti mõttetu! Sellekohase soovitusi teeksin Jüri Mõisale küll.

Mõis on suhteliselt tegus mees ja arvan, et ta oli ja on õige mees õigel kohal. Mis puutub sellesse, et teda on hakatud võrdlema meile lähiminevikust tuntud kiire ja kõrge lennuga poliitiku, Robert Lepiksoniga, siis ma ei ole selle võrdlusega nõus. Arvan, et sellised võrdlused tekivad mingite näiliste parameetrite põhjal, mis end õigustada ei pruugi.

**EBSi tudengite jaanuarikuisele reisile
Slovakkiasse on registreerunud juba 21 inimest.**

Otsi infot: <http://reis.ebs.ee> ja mõtle ise ka!

Tudengilehe tiraazh on tõusnud 400-lt eksemplarilt 800-le.

Kaaskirja kirjutamisest

Seekordses artiklis tahaksin teie tähelepanu pöörata kaaskirja koostamisele ning selle tähtsusele.

Kuna Eesti ise on veel suhteliselt noor, siis pole siin veel ka arenenud tava saata koos *Curriculum Vitae* -ga ka kaaskiri. Tavaliselt palutakse töökohale kandideerijatel saata CV koos avaldusega. Aga kaaskirja ei maini keegi. Siit on tekkinud ka paljudel küsimus, et mis asi see kaaskiri (cover letter) siis ikkagi on ja mis kasu saan mina selle saatmisest?

Kaaskirja eesmärgiks on panna kirja saaja sellisesse olukorda, kus ta ei jõua ära oodata millal, ta saab lugeda sinu CV-d. Kaaskiri on sinu võimalus näidata tööandjale oma isikliku stiili, oma isikupära ja ainulaadseid omadusi, mis paistavad teiste kandideerijate hulgast silma.

Eestis ei ole kaaskirjade saatmine väga populaarne ning levinud tegevus. Enamjaolt nõutakse kaaskirja suuremates ja prestiižsemates kohtades. Tavaliselt saadavad Eestis kaaskirju inimesed, kes teavad "häid" tavaid ning kes kandideerivad kõrgematele positsioonidele ja on oma eesmärkides väga kindlad.

Tooksin järgnevalt välja 15 põhipunkti, mida tuleb silmas pidada, kui kirjutate CV-le kaaskirja:

- Võta vaevaks välja uurida, kellele sa konkreetselt kirjutad.
- Kaaskiri peaks olema niivõrd atraktiivne, et selle lugeja tahab kohe ka sinu CV-d lugema hakata.
- Kohanda oma kaaskiri vastavalt positsioonile ja firmale, kuhu sa kandideerid.
- Näita välja, et tead oma karjäärialaseid eesmärke ning väljenda neid selgelt.
- Näita välja, et tunned suurt huvi tööandja firma vastu ning, et oled uurinud selle firma tausta.
- Maini oma kaaskirjas kindlasti ära miks sa kirjutad ning miks sa arvad, et oled parim kandidaat sellele kohale.
- Kaaskirjas ära kopeeri oma CV vaid too välja ja rõhuta oma parimaid oskusi ja saavutusi.
- Ära unusta lisada oma allkirja kaaskirjale.
- Kasuta samasugust kvaliteetpaberit kaaskirja ja CV saatmisel.

Artikli koostamisel on kasutatud järgnevat kirjandust: Gary Joseph Grappo ja Adele Lewis "How to write better resumes" ja CM Resume Writing Center

- Kontrolli korduvalt oma õigekirja ning lase kellelgi sõltumatul see üle vaadata. Kes tahaks endale võtta töötajat, kes ei suuda isegi iseennast korrektselt väljendada.
- Kaaskiri tuleks koostada arvutil/kirjutusmasinal.
- Kaaskiri peab olema lühike, heas õigekirjas ja struktureeritud.
- Kirja esimeses pooles kirjuta, miks sa kandideerid sellele ametikohale ning kust lugesid kuulutust.
- Kirja keskmises osas tegele enesemüübiga, tehes viiteid oma CV-le.
- Kirja kolmandas osa katsu sisse viia selliseid sõnu nagu "kokkusaamine" ja "intervjuu".

Hakates kandideerima töökohale, pea meeles, et jätad tööandjale väga hea ja professionaalse mulje, kui saadad lisaks korrektse CV-le ka väga kena kaaskirja, mis peegeldab sinu isiklikku stiili ning isikupära. Võttes aluseks eelnevad 15 põhipunkti oma kaaskirja koostamisel, saadab sind kindlasti edu juba esimese sammu tegemisel.

Karjäärialast edu soovides,

Erki Nukk,

Karjääri- ja Nõustamiskeskuse juhataja

Külalised Lyonist

Oktoobri lõpus – novembri alguses oli EBSi kuulda tavapärasest rohkem võõrkeeli kui igapäevaselt harjunud oleme. Nimelt olid meile nädalaks külla sõitnud ERASMUS-partnerülikoolist Lyonist 20 majandusteaduse tudengit.

Tegevusprogramm oli suhteliselt tihe ja mitmekülgne. Palju oli loenguid Eesti kultuurist, majandusest ja välismaajandusest. Koos EBSi tudengitega peeti ühiseid seminare ja diskussioone. Suhtlemisaltide inimestena hindasid prantslased eriti neid loenguid, kus toimusid ettekanded ja rühmatöö koos eestlastega.

Päeva teise poolde mahtus mitme ettevõtte nagu Standard, Grand Hotel Mercury ja Tallinna Sadam külastamine. Loomulikult tundsid end prantslased eriti hästi ja koduselt Grand Hotel Mercurys. Sügava mulje jättis ka Prantsuse Suursaadiku vastuvõtt.

Lisaks asistele loengutele ja firmade külastustele pakkusime prantslastele vanalinna ekskursiooni, raekoja külastust ja ooperit "Nabucco". Eestlased ilmselt ei jõudnud aga prantslaste pidutsemisvajadustega sammu pidada.

Äratuntavad olid kultuuride vahelistest erinevustest tingitud ebakõlad nagu üheltpoolt eestlaste suhteliselt passiivne suhtlemisviis ja sõbralikult jahe külalislahkus, teiselt poolt prantslaste totaalne hilinemine kõikvõimalikesse kohtadesse (isegi ooperisse) ja aktiivsemad suhtlemismaneerid.

Tundus, et meie poolt pakutav õpikeskkond ja tehniline varustatus ning eriti selle kasutamine Toomas Tähe poolt pani külalised mõtlema, kas mõnes Prantsusmaa ülikoolis üldse sellist aparatuuri on, kasutamisest rääkimata. Kuulda oli, et paar prantsuse poissi on juba teinud otsuse kindlasti semestriks EBSi õppima tulla.

Vaevalt jõudsid prantslastest partnerid reisikohvrid lahti pakkida, kui neil tuli vastu võtta grupp EBSi tudengeid. EBSi vastuvisiit Lyoni toimus 5. – 15. novembrini, seega palun õppejõududel kergemat karistust üliõpilastele, kes õppereisist osa võtsid.

Merle Rihma,
Õppedirektor

Järgmine Tudengileht ilmub 17. detsembril.

Teadmatus ja usaldamatus – see on riigieksamid

Tänavu saabus järjekordselt Eesti ülikoolidesse, sealhulgas ka EBSi hulka tudengeid, kel selja taga kadalipp nimega *riigieksamid*. “Tudengileht” tundis huvi kui suur närvikulu kaasneb antud üritusega koolile, õpilasele ja ka ülikoolile ning üritas ühtlasi välja selgitada, kas riigieksamite süsteem on kergendanud või raskendanud ülikooli pürgiva keskkooli lõpetanu positsiooni.

Selgus, et vaatenurki on väga erinevaid. “Tudengileht” vestles sel teemal esmalt Tallinna Nõmme Gümnaasiumi direktori Heiti Aarnaga. Aarna sõnutas, et riigieksamite süsteemi väljatöötamisel seatud põhiliseks eesmärgiks kooli ja ülikooli vahelise koostöö parandamine ning mõlema töö hõlbustamine. Ta ütles: “Riigieksamite kehtestamisel mina nägingi kõige esimese eelistusena seda, et ta aitab kõrgkoolis selles mõttes, et kõrgkoolid ei pea ilmingimata neid samu eksameid jälle uuesti tegema, ja muidugi ka kooli lõpetajal ja kõrgkooli sisseastujal on ka parem, sest ta ei pea selle lühikese suveperioodi jooksul tegema kahtesid eksameid.” Paraku aga see päris nii ei ole, vähemalt hetkel mitte. Aarna arvates on riigieksamid oma põhiülesande – eksamite ühendamise – algusest peale võrdlemisi rahuldavalt ära täitnud. Küsides aga kooli lõpetanute muljeid selgub, et nende arvates pole enamusel juhtudest süsteem seda ülesannet üldse täitnud. Kokkuvõtva hinnanguks süsteemile on liigne närvikulu, mis on ajendatud teadmatusest. Praegune EBSi ärijuhtimise esimese kursuse tudeng Argo Almann sai oma emakeele riigieksami tulemuse teada napilt tund enne lõpuaktust. Peagi peale seda ootasid ees sisseastumiskatsed ülikoolidesse. Pole vist mõtet kirjeldada emotsioone, mis valdavad inimest peale seda, kui ta on kaks kuud pidanud ootama numbrit, mis võinuks olla tema elu tähtsaim. Ja tema polnud kaugelki ainuke

Tekib küsimus, kas tulevasele tudengile endale ka ikka mõeldud on? Miks peaks olema tudeng see, kes kannatab kooli-ülikooli-haridusameti ja –ministeeriumi vahelise usaldamatuse all? Tegemist oleks justkui äärmiselt tähtsa kõrgetasemelise osavõtuga tippkohtumisega, mille organisatoorne pool on sedavõrd häirivalt halvasti teostatud, et kipub segama isegi kohtumise põhieesmärki üldiselt, rääkimata osavõtjate töötingimustest. Küsisime sedapuhku mis on siis need aspektid, mida tuleks süsteemis kiiremas korras muuta, et tulemused paremad oleksid ja et süsteem oma funktsioone efektiivsemalt täidaks – end õigustaks. Aarna arvates võib puudusi süsteemis jagada laias laastus kahte gruppi: esmalt teostuslikud puudused, mis on peamiselt esinenud võõrkeelte eksamil (vaidlused kontseptuaalsete ja inimeste isiksustest ja nende omadustest tingitud probleemide ümber) ning puudused tehnilise läbiviimise vallas (näiteks toob ta mõningate eksamimaterjalide iga-aastase lekke), mille põhjuseks on Aarna arvates vähene kogemus taolise süsteemi rakendamise vallas.

Praegused abituriendid, tulevased eksamisooritajad on aga ise enamalt jaolt pigem optimistlikud. Nõmme gümnaasiumi reaalaru abiturient Mart Väljaots arvab järgmist: “On hea küll, et kõikidele on nõ. ühesugused tingimused kooli lõpetamiseks – ühe raskusastmega eksamid – muidu oleksid nad erinevates koolides subjektiivsed. Kuid kui nendega ülikooli sisse astuda tahta, siis see on küll veider, et ühes kohas nendega arvestatakse ja teises mitte.”

Suurimaks puuduseks süsteemis arvab Väljaots olevat eksamiülesannete lekkimise. See toob endaga kaasa teenimatult kõrged punktid mõne mehe riigieksamitunnistusele, milledega on võimalik ilma vastavaalaste teadmiste korduva

kontrollita mitmelgi pool “laineid lüüa”. Valmis lahendust probleemile ta aga pakkuda ei osanud. See paistis olevat ka peaaegu et ainuke mure, mis Väljaotsa lähenevate riigieksamitega seoses vaevab. Muidu on ta optimistlik – vähemalt esialgu... “Ma arvan, et minu jaoks ei mängiks see erilist rolli, kas ma teen oma sisseastumiseksami ülikoolis või ma teen selle koolis riikliku eksamina. Võib-olla selle võrra teeb riigieksam mu elu lihtsamaks, et ma ei pea suvi läbi ülikooli katseteks valmistuma – et ma saan nad kevadel ära teatud.”

Nii, et ärgem unustagem “väikest abiturienti”, tal on raske tänu sellele, et keegi püüab ta elu kergemaks teha. Naljakas, mis? Ja ühel päeval on ta üks meist. Õnneks pole ükski eksam meist kedagi veel päris maha murdnud ja abituriente jätkub igale poole (et neid edaspidigi jätkuks!), mõnikord ka sinna, kus nad tegelikult olema ei peakski...

Niisiis küsisime lõpetuseks Heiti Aarnalt, et kas Eesti Vabariigis saab raha eest haridust osta. Ta vastas: “Nii, kuidas selle kohta üks minu sugulane (Olav Aarna, TTÜ rektor, A.N.) on öelnud, ja ta pole vist esimene ja ainuke olnud, kes on hariduse kohta öelnud sama, mis tasuta lõunasööki kohta: ega tasuta lõunasööki ei ole ning tasuta haridust meil ka ei ole. Et arusaamatusi vältida, pean kohe seletama, et ühed inimesed mõtlevad hariduse ostmise all raha eest diplomi ostmist, teised mõtlevad natuke laiemalt - haridus maksab raha. See on suur kvalifitseeritud tööjõu tegevus ning vajab palju raha. Ikkagi tuleb see kinni maksta. Ühed teevad seda otseselt, teised kaudsemalt.”

Andreas Nestor,
ÕHB-I

Tudengileht

Peatoimetaja: Ingmar Mattus (BBAh-II)
Assistent: Illimar Mattus (BBA-III)
Ajakirjanik: Andreas Nestor (ÕHB-I)
Ajakirjanik: Maarja Uulits (BPA-I)
Korrektor (eesti): Aivi Murd
Korrektor (inglise): Jaan Rand
Internetiaadress: <http://ajaleht.ebs.ee>
Tudengilehe fotoarhiiv: <http://galerii.ebs.ee>
Toimetuse e-mailiaadress: ajaleht@ebs.ee
Tel: 8 252 92 336 Fax: 631 3959
Tiraazh: 800 tk.
Lehte trükitakse “Akademia Trükk” trükikojas.

EBSi Tudengileht on käivitanud uue projekti. Nüüdsest leiad internetist kodulehekülje, kus võid näha ülimahukat fotokollektsiooni kõikidest EBSis toimuvatest üritustest.

[HTTP://GALERII.EBS.EE](http://galerii.ebs.ee)

Õnnelik hüvastijätt

19. november oli kurb, ent teatud mõttes siiski rõõmus päev. Pisarate, veinipudeli ja tordi sekundeerimisel saadeti EBSi personali ridadest ära Priit Kadastik, kooli süsteemiadministraator ehk arvutiguru. Sellised hetked on alati nukrad. Veelgi enam nüüd, mil lahkus inimene, kes alati rõõmus, abivalmis ja mis kõige olulisem - professionaal. Tudengilehel oli Priiduga eranditult positiivne läbisaamine ja koostöösujus lodusalt. Seepärast teda tänamegi.

Esmaspäeval, 22. novembril läks põhjalike arvutialaste teadmistega Priit juba uude töökohta - Baltic Computer Systemsi õdusasse kontorisse. Jah, tema lahkumine oli tõesti soovimatu, ent siinkohal tuleb eelkõige rõõmu tunda just Priidu enda pärast. Tal on uued ja võibolla huvitavamad kohustused, tema teadmispagas suureneb jne. Seega oli tegemist siiski õnneliku hüvastijätuga (arvestades Priidu uusi võimalusi). Toimetus soovibki meie endisele administraatorile edu ja jõudu!

IN

Sajaprotsendiliselt on hetkel moes avalikus kohas raamatu lugemine, cappuccino joomine ja meeletutes kogustes söömine. Järjest enam saavutavad trendika asja staatust tihe graafik, talve saabudes sellega kaasnevad talverõõmud, lumi, kelgud, sallid, suure kraega kampsunid. Huvitaval kombel on moes ka häbenemine ja ilma põhjuseta naeratamine. Juba pikemat aega on *in* juua siidrit.

OUT

Totaalselt on ennast ammandanud kulunud blondiinialjad, mobiiliarved, nudistid, Ronaldo, ülikõva meik, Nokia 1611, külm ilm, põlvpüksid. Iseenesest mõistetavalt on out kaubosaapad, kergelt ärritujad, pidurdamine, vale esitamine töö pähe, parkimistrahvid. Ära võiks unustada ka enese naljutamise, sest talv on tulemas ja väheke soojustusmaterjali ei teeks paha.

EBSi 11. aastapäevaball

toimub

3. detsembril kell 19.00

Sakala Keskuse lühtrisaalis

Tantsuks mängib ansambel Karaban

Esinevad showtrupp Action Group

tantsustuudio Amrita

Õhtut juhivad balli perenaine prl. Grete Laido ja peremees hr. Oliver Hanschmidt

Pääsmed saadaval õppeosakondades

Eksklusiiivne

Üks oktoobrikuulõpu päev algas tavapäraselt. Nii nagu iga teinegi siin EBSis - käidi loengutes ja õpiti, loeti *maile*, surfati netis, sirviti raamatukogus ajalehti - nagu tavaliselt. Keegi ei osanud isegi ette aimata, mis tegelikult tulekul on. Kell sai neli ning koolipäev oligi ootamatult läbi saanud. Oli näha, et esimese kursuse tudengite silmades peegeldus teatud peidetud ootusärevus. Küsimus: "Mis meist saab?". See oli ainus küsimus, mida tunnetati nii keelel kui ka meelel. Otsustava momendini oli jäänud veel mõni tund aega. Üldine ohvrite kogunemine toimus EBSi ees, kohas kus algas tulevaste rebaste küüditamise retk. See oli hetk, kui keegi veel ei teadnud, kas homme ollakse veel EBSi nimekirjas või mitte.

Sihtjaamaks kujunes Liivakeskus. Laiemale avalikkusele on koht tuntud rohkem VIBE'i nime all, kus teatud perioodi järel prominendid end lõdvaks lasevad. Kuid seekord oli EBSi tähetund. Transportvahend, mis toimetas tulevased rebased saatusse vastu oli turvatud ning sellepärast jääb seal toimunu igavesti ajaloo hämarusse. Tudengilehe toimetuse saabumise ajaks tegevuspaika oli ristimisrituaal juba käivitatud. Alguses pisut tagasihoidlikud rebasekutsikad suudeti ikkagi lõpuks erinevate challenge'ite abil uuesti ellu äratada. Tulemuseks oli üldine aktiivne osavõtt ja teotahe. See, mis ohvritel läbi tuli kogeda erilist jõupingutust ei nõudnud ning kõik said kõigega hakkama. Selgitati välja nii kuldkõri kui ka kõige painduvam keha. Üldine melu oli väga positiivne ja ristimisprotseduur kujunes sujuvalt. Kui rebased olid

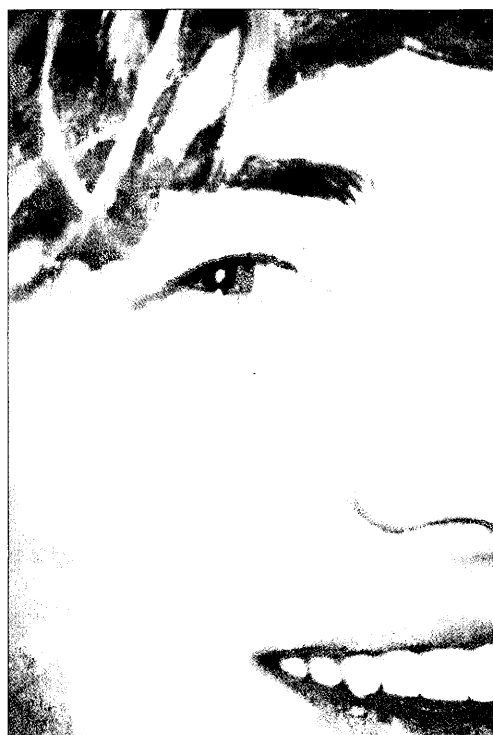

Rebastepidu '99

andnud vande ausalt ja eesrindlikult oma positsiooni hoida ja kaitsta, järgnes sellele tseremoniaalne naela löömine EBSi rebaste reliikviale (ehk plaadile mida kaunistavad eelmiste rebaste poolt löödud naelad). See oli moment, mida oli oodatud ärevusega ajast, mil tehti esimesed sammud üle EBSi ukسلäve, kuid nüüd oli õnneks see hetk saanud. Kõik olid õnnelikud, ristimine oli jõudnud võiduka lõpuni ja uus grupp noori ja andekaid inimesi oli liidetud meie kooli ühisesse perre.

Ega sellega veel peojoovastus lõppenud polnud. Peale verivärskete rebaste oli VIBE'i hoonesse siginenud ka teisi huvilisi ja koolikaaslasi, sest see oli ikkagi sündmus, mis toimub ainult ükskord elus. Pärast lühikest melanhooliahetke ei lasknud DJ rahval ennast rohkem piinata ning pani mängima esimesed "bongorütmid". Keegi ei suutnud ennast enam tagasi hoida ja tantsuplatsil läks lahti meeletu pidu ja pillerkaar. Toimus erinev segunemine nii uute kui ka vanade rebaste vahel – kohe oli näha, et tegemist on ühise perega. Korraldajad olid väga taibukad, kuna oli arvestatud sellega, et kellelgi võib janu tekkida. Värskendamiseks oli tehaseruumi üles seatud kena baarinurk, kus märjusest jagas kaunis neiu Ty ja tema abilised. Kõik, kes kohale tulid, olid üritusega väga rahul, kuid kes ei tulnud, ei oska isegi ette kujutada, millest ilma jäid. Tuleb anda au esmajärjekorras korraldajatele, kelle sõnul pandi kogu üritus püsti kolme päevaga - ikkagi tegijad. Pidul algas vara ja kestis kaua, kõik said mis tahtsid ka neile anti, kes nii sama uudistama olid tulnud.

Andres Labi (BBAh-II)

JULIA ROBERTS RICHARD GERE

PÕGENEV PRUUT

Püüa kinni kui saad.

TOUCHSTONE PICTURES AND PARAMOUNT PICTURES PRESENT AN INTERSCOPE COMMUNICATIONS PRODUCTION IN ASSOCIATION WITH LAKESHORE ENTERTAINMENT A GARRY MARSHALL FILM JULIA ROBERTS RICHARD GERE
"RUNAWAY BRIDE" JOAN CUSACK HECTOR ELIZONDO RITA WILSON PAUL DOOLEY MUSIC BY JAMES NEWTON HOWARD CO-PRODUCERS KAREN STIRGWOLT, RICHARD WRIGHT AND ELLEN SCHWARTZ COSTUME DESIGNER ALBERT WOLSKY
EDITED BY BRUCE GREEN, A.C.E. PRODUCTION DESIGNER MARK FRIEDBERG DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY STUART DRYBURGH EXECUTIVE PRODUCERS TED TANNERBAUM, DAVID MADDEN AND GARY LUCCHESI PRODUCED BY TED FIELD AND TOM ROSENBERG, SCOTT KROOPF AND ROBERT CORT
WRITTEN BY JOSANN MCGIBBON & SARA PARRIOTT DIRECTED BY GARRY MARSHALL

TM & COPYRIGHT © 1999
BY PARAMOUNT PICTURES
AND TOUCHSTONE PICTURES
ALL RIGHTS RESERVED

SOUNDTRACK AVAILABLE ON
COLUMBIA/SONY MUSIC SOUNDTRAX

WRITTEN BY JOSANN MCGIBBON & SARA PARRIOTT

DIRECTED BY GARRY MARSHALL

Touchstone
Pictures

BDG | Baltic
Development
Group

KINODES SÕPRUS JA ILLUSIOON ALATES 19. NOVEMBRIST.